

Het eerst nodige leek voorts, de Partisanen-Actie Nederland te ontbinden. Dat ging vlot. Alle leden, ca. vijfhonderd, werden op 24 september samengeroepen in Philips Ontspanningsgebouw en daar sprak Borg-houts hen toe van het balkon af ('net Mussolini', noteerde Gerritsen'). Hij deelde mee dat voortaan alleen diegenen die zich van begin september af voor de Pan hadden ingezet, tot de nieuwe formaties zouden worden toegelaten, de aanwezigen zouden over de Stoottroepen en de bewakingstroepen worden verdeeld (een dag later werd goedgevonden dat de ca. driehonderd Pan-leden die onder van Dijk werden geplaatst, een apart korps zouden vormen, 'De Blauwe Jagers' geheten).

Inmiddels was nog een andere belangrijke regeling getroffen. De leden van de Stoottroepen zouden in feite militaire dienst gaan verrichten. Hadden zij dan niet recht op bezoldiging? Van Houten en Borghouts vonden in Eindhoven een andere oplossing voor dat probleem dan de militaire commissaris in Maastricht. In Eindhoven bevond zich nl. A. J. Gelderblom die ongeveer een jaar lang in de leiding had gezeten van het Nationaal Steunfonds, de 'bankier der illegaliteit', en in die kwaliteit grote bedragen onder zich placht te hebben; toen Eindhoven werd bevrijd, beschikte hij over ruim f400000. Tot hem wendde zich van Houten, die als BI-officier van het werk van het Nationaal Steunfonds goed op de hoogte was: kon Gelderblom uit die ruim f400000 niet de eerste gelden voorschieten die nodig waren om de mannen van de Stoottroepen een soort bezoldiging te geven? Gelderblom zei ja en stelde in eerste instantie f10000 ter beschikking. Fluks werd een bezoldigings-regeling vastgesteld: leden van de Stoottroepen zouden twee gulden soldij per dag krijgen en alle inkomsten die zij zouden derven, zouden bovendien vergoed worden voorzover zij kostwinner waren; die regeling zou voor allen gelden, zowel voor commandanten als voor manschappen. Rangen werden er niet onderscheiden – men had immers in de illegaliteit ook geen rangen gekend. Uiteraard moest eveneens voor de Bewakingstroepen een regeling worden gemaakt: ook zij kregen, voorzover kostwinner, alle gederfde inkomsten vergoed en bovendien vijftig cent soldij, maar dat werd spoedig tot een gulden verhoogd. Een en ander betekende dat het buitengewoon aantrekkelijk werd om in de Binnenlandse Strijdkrachten te worden opgenomen: kostwinners behielden hun volledige inkomen en ontvingen bovendien één of twee gulden per dag. Zeker, de BS'ers moesten verwachten dat hun kleding en schoeisel extra te lijden

¹ A.v., p. 189.